

Sygn. akt I CSK 5288/22

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Łochowski

w sprawie z powództwa M. N.

przeciwko Z. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 grudnia 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

z dnia 16 września 2021 r., sygn. akt I ACa 467/20,

1. odrzuca skargę kasacyjną;

2. zasądza od Z. S. na rzecz M. N. kwotę 11 250 (jedenaście tysięcy dwieście pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Pozwana Z. S. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 16 września 2021 r., zaskarżając ten wyrok „w punkcie I (w zakresie zasądzającym kwotę), II, III”, wnosząc o jego uchylenie.

W odpowiedzi na skargę powód wnosił o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, względnie o jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. do elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej należy m.in. wskazanie, czy orzeczenie, od którego jest wniesiona skarga, zostało zaskarżone w całości czy w części (pkt 1), a także sformułowanie wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (pkt 3).

Skarżąca – wbrew jednoznacznej treści art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. – nie określiła w sposób precyzyjny zakresu zaskarżenia. Nie stanowi go bowiem stwierdzenie „zaskarżam Skarżony wyrok w punkcie I (w zakresie zasądzającym kwotę), II, III,” (k. 1 skargi kasacyjnej).

Z tak sformułowanego zakresu zaskarżenia nie wynika, w jakim zakresie orzeczenie zostało zaskarżone, biorąc pod uwagę, że Sąd Apelacyjny nie zasądził w punkcie I żadnej kwoty, a jedynie obniżył już zasądzoną przez Sąd pierwszej instancji kwotę 2 610 581 zł do kwoty 2 467 765,50 zł oraz kwotę 1 610 581 zł do kwoty 1 467 765,50 zł, oddalając powództwo o kwotę 142 815,50 zł z odsetkami. Taka konstrukcja zaskarżonego wyroku oznacza w istocie, że Sąd Apelacyjny w pkt I zaskarżonego wyroku na skutek apelacji pozwanej jedynie zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji w ten sposób, że oddalił powództwo w pewnym zakresie.

Tymczasem określenie zakresu zaskarżenia w skardze kasacyjnej musi być precyzyjne i nie może budzić wątpliwości, bowiem wyznacza ono granice zaskarżenia i wraz z podstawami kształtuje zakres rozpoznania skargi przez Sąd

Najwyższy (art. 398¹³ § 1 k.p.c.). Skarga kasacyjna powinna być tak zredagowana, aby nie stwarzała żadnych wątpliwości interpretacyjnych, a zakres zaskarżenia i jego wnioski nie mogą być ustalane przez Sąd Najwyższy na podstawie wykładni użytych przez skarżącego sformułowań. Znaczenie tych wymagań i bezwzględny obowiązek precyzji w oznaczaniu zakresu zaskarżenia i wniosków skargi powoduje, że braki skargi w tym zakresie nie podlegają usunięciu w ramach procedury naprawczej stosowanej przy usuwaniu braków formalnych (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15).

Co więcej, skarżąca nie wskazała także zakresu żądanego uchylenia wyroku Sądu Apelacyjnego. W szczególności wniosek o „uchylenie Skarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania” (k. 2 skargi kasacyjnej) nie może być ani utożsamiany z żądaniem uchylenia orzeczenia w określonej części, ani uzupełniany założeniem, że zakres żądanego uchylenia odpowiada wskazanemu przez stronę zakresowi zaskarżenia orzeczenia skargą kasacyjną, tym bardziej wobec złożoności zaskarżonego orzeczenia oraz zaskarżenia go jedynie w niejasnej części.

Określenie zakresu zaskarżenia oraz wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia stanowi przedmiot odrębnych wymogów formalnych skargi kasacyjnej, co oznacza, że strona powinna w obu tych kwestiach odrębnie sformułować własne stanowisko (postanowienie Sądu Najwyższego z 15 września 2020 r., V CSK 116/20). Natomiast zamieszczenie w skardze kasacyjnej wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z pominięciem oznaczenia zakresu żądanego uchylenia lub zmiany stanowi istotną wadę skutkującą odrzuceniem skargi *a limine* (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 23 sierpnia 2012 r., III CSK 161/12; z 8 maja 2008 r., V CZ 26/08; z 19 marca 2009 r., II UZ 9/09).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną a stosownie do art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.) obciążył skarżącą kosztami postępowania kasacyjnego.